

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Complectens ea quæ ad Sacramenta & mores pertinent

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1659

Quæst. 3. Quibus pœnis subjaceant ij qui horas canonicas recitare omittunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38979

Ex his patet, ad debitam attentionem in recitando officio requiri, ut verba officij debite proferantur, animo orandi & laudandi Deum, nec interim quidquam profanum sponte voluatur animo: sponte inquam: qui enim inuitus distraheretur, non peccaret; & in eius oratione semper reperiretur attentio, si non actualis: saltem virtualis, ratione primi propositi quod habuit inchoando officium & hæc virtualis attentio, sicut in aliis actibus virtutis, sic etiam in oratione sufficit.

Porro ad attentionem illam debitam non minimum confert reverentia, tum interior quam excitat fides, tum exterior quæ ex illa interiori procedit, consistitque in electione prudenti temporis, loci, & externæ compositionis idoneæ ad orandum: quamuis enim exteriores illa circumstantiæ ex libera cuiusque electione pendent, tamen maxime decet ut is religionis actus cum tali gestu & habitu corporis fiat, quo debitum nostræ erga diuinam Majestatem submissionis affectum protestemur; neque vllus est qui se non fateatur peccasse, si minus modeste & reuerenter officium illud persoluerit.

Est autem præsertim cauendum, ne dum quis horas recitat, aliquas actiones simul exerceat, quæ cum oratione censentur omnino incompatibiles, quale est, scribere, fieri enim non potest teste ipsa experientia, ut quis simul & orationi & scriptioni attendat, imò tunc ab aliis quibuscumque actionibus exterioribus aliquo modo incompatilibus abstinere constantissimum est, quæ vel attentionem minuere vel reuerentiæ debitæ minus congruere censentur.

QVÆSTIVNCVLA III.

Quibus pœnis subiaceant ij, qui horas canonicas recitare omittunt.

Certum est ex communi Doctorum consensu, obligationem ad horas canonicas, recitandas, grauem esse.

D d 3

587

esse, & sub peccato mortali ex suo genere, cum sit ex virtute religionis, & in beneficiarijs etiam ex virtute iustitia. Ita S. Anton. Med. Suar. & alij apud Laym. c. 4. de hor. Requiritur tamen ommissio materiae notabilis, cuius modi est integrum vnus diei officium, vel integra aliqua hora, imò Nau. c. 7. de orat. n. 6. existimat, omissionem tertiae partis vnus paruae horae v.g. vnus Psalmi cum hymno esse peccatum mortale; quod tamen Lessio, cap. 34. dub. 9. nimis durum videtur.

Iam praeter peccati mortalis reatum, quem incurrit is qui totum vnus diei officium, vel aliquam notabilem illius partem recitare omittit, Conc. Lateran. sub Leone X. sess. 9. speciali constitutione (quae postmodum à Pio V. renouata fuit & explicata, vt supra initio huius articuli dictum est) decreuit, vt quiuis beneficiarius, qui elapsis sex mensibus à consecutione beneficij, sine legitimo impedimento officium diuinum recitare omiserit, pro tempore illius omissionis teneatur ad fructuum restitutionem.

Ex qua quidem constitutione colligitur, eum qui primis sex mensibus post adeptam beneficij possessionem officium non recitauerit, peccare quidem grauiter, non tamen ad restitutionem teneri, vi illius constitutionis; quòd si post illos sex menses elapsos adhuc omiserit, tunc ad faciendam restitutionem obligabitur, pro rata illius omissionis; vnde qui per vnum diem officium omisit, tenetur illius diei fructus restituere: qui matutinum tantum omiserit, dimidiam partem, & sic seruata proportione de alijs, quae quidem restitutio facienda est fabricae, vel pauperibus, siue illius loci, vbi beneficium situm est, vel alterius.

Quamuis autem Concilium omnes fructus restituendos esse decreuerit; recte tamen Sor. Med. Henri. Tel. Less. & alij apud Laym. c. 5. de Hor. can. docent, hoc illius decretum intelligi posse cum tali moderamine, vt beneficiarij qui praeter horarum recitationem alia quoque habent annexa onera, eam solummodo fructuum partem

partem restituant, quæ iudicio viri prudentis Horarum
Canonicarum recitationi seruata debita proportione
respondere censetur: qua ratione e. g. Toletus existimat
Curatum teneri ad restituendam tertiam partem fru-
ctuum, Medina quartam sufficere dicit, Henriq. &
Emmanuel Sâ quintam: Laymannus omnium optime
censet considerandam esse tum quantitatem onerum, &
officiorum quæ beneficiarius siue Curatus siue quilibet
alius præter horarium pensum præstare tenetur, & re ipsa
præstat: quæ quidem officia interdum tam multa & gra-
uia sunt vt viri prudentis arbitrio sextuplo imò inter-
dum decuplo superent Officium Horarum Canonicarum:
cum etiam quantitatem reddituum; fieri enim po-
test vt redditus illi interdum vix æquent iustum vitæ sti-
pendium, quod beneficiario ob aliorum munerum præ-
stationem naturali iure deberetur: quibus omnibus per-
pensis maiori cum æquitate determinari potest, quæ re-
stitutio ob supradictam horarum omissionem iniungenda
sit.

QVÆSTIVNCVLA IV.

*Quanam causa ab Horarum Canonicarum
recitatione excuset.*

PRima est grauis infirmitas, quæ talis est vt sine mag-
na difficultate aut corporis periculo Horarum preces
recitari posse non videantur: neque enim Ecclesia
in eiusmodi casu obligare intendit, vt sumitur ex c. *Cleri-*
cus victum dist. 91. & docent Azor, Suar. Tol. & alij apud
Laym. c. 6. de Hor. Can. In dubio autem an talis sit in-
firmitas quæ excuset, iudicio confessarij, vel medici, aut
alterius pij & prudentis viri standum est.

Secunda est grauis & repentina occupatio, quæ sine
scandalo vel notabili detrimento proprio vel alieno o-
mitti aut differri nequit, cum qua tamen Officij diuini
recitatio moraliter loquendo consistere non potest, r.

Dd 4